

Del paradigma de la dominació de l'aigua, al de la sostenibilitat

Pedro Arrojo va oferir una conferència brillant.

Amb aquestes paraules, Pedro Arrojo, un dels més grans coneixedors sobre la temàtica de l'aigua del panorama internacional, expressava la necessitat de treballar perquè la societat lideri nous models d'interacció amb la naturalesa, deixant de banda així, arcaics patrons provinents de l'època del romanticisme, on la naturalesa s'havia de dominar sense límits per posar-la al total servei de l'home.

Durant la seva classe magistral va remarcar la crisi global, on més de 1.100 milions de persones no tenen accés garantit a l'aigua potable, perquè la supèrbia humana l'ha contaminada. Al nostre entorn immediat, no es donen problemes de manca d'accés a l'aigua bàsica, però la contaminació per nitrats i la salinització dels aqüífers també s'està convertint en un problema creixent.

Respecte de les diferents opcions tecnològiques per pal·liar el problema, va demanar no caure en l'optimisme tecnològic, que creu que tot es pot solucionar de manera artificial. La tecnologia és cara, i només té sentit si s'empra amb saviesa, per passar un lapse de temps fins que s'aconsegueixi recuperar el bon funcionament dels ecosistemes. Tenim una màquina gratuïta per fer aigua bona, va dir Pedro Arrojo, que és la natura.

Al nord d'Europa ja han canviat aquest paradigma, i ni tan sols ho han fet per motius ecologistes, sinó econòmics. Han entès que és infinitament més barat cuidar la gallina dels ous d'or -en el nostre cas, els aqüífers-, que no pretendre construir-ne d'artificials, que mai arriben a funcionar com abans.

Per aquests motius, la Directiva Marc de l'Aigua, abandona l'antiga política d'aconseguir aigua com sigui per respondre a tota la demanda, i passa a obligar a un enfocament que té en compte la necessitat de respectar el cicle de l'aigua en els ecosistemes naturals. El nou Pla Hidrològic de Balears, actualment en tràmits, ha d'incorporar ja aquesta filosofia per obligació legal.

Es va parlat també de l'absurd econòmic i ecològic dels regadius de farratges. Un m³ d'aigua aplicada al blat d'indi produeix un benefici de 4 cèntims d'euro. Uns 12 cèntims si s'hi afegixen totes les subvencions agràries. Però l'aigua que hem d'anar comprar al supermercat perquè tenim l'aqüífer esgotat ens costa 1000 euros el m³. On és la racionalitat?

I també es va parlar de la previsió d'augment de costos, una dinàmica que Arrojo considera útil per canviar determinades dinàmiques malbaratadores d'aigua. Però va advertir del problema de la creixent privatització de la majoria de serveis d'aigua, que abans eren públics. Pujar costos sí, va dir, però per millorar les condicions de la gent, no únicament els ingressos de les empreses intermediàries. El mecanisme de mercat serveixen per a moltes coses, però no són un instrument eficaç per resoldre els problemes de l'aigua. A un client que gasta molt se li baixen els preus. A una persona que gastí molta d'aigua, se l'ha de penalitzar augmentant-li el preu.

AGUA

Me gustaría tener el texto de la conferencia de Pedro Arrojo

Publicación

No disponemos del texto de la conferencia pero si podemos ofreceros una de sus publicaciones "El reto ético de la nueva cultura del agua" PVP 10 €) que amplía la charla que nos ofreció.

Traducción al español

¿La traducción es automática?. Es bastante mala

traducción

pues yo no veo que sea tan mala...